

Publicerad 2004-06-08 11:13 av Astrid Lundström

En dagbokskrivande text när jag gick i skolan förra hösten.

Dagbok för måndagen den 3 nov.2003.

Ilsket röda digitalsiffror. Katten rör sig vid att minna fötter. De ramlar som ledlösa degklumpar ner på golvet. Klockan tjuter, min hand stänger av den, går och lägger mig igen. En kvart senare ringer den igen. Stänger av den sätter på tvn. Lägger mig igen en stund, katten sitter i fönstret tittar ut på några vilsna kajor som tjattrar piggt i några kala träd.

Min kropp går motvilligt på toan aj... slår i tån i dörrkarmen. Fumlar ut till diskbänken. Små lustiga piller vita, rosa och blå, sköljs ner med vatten.

Yr av trötthet klär jag på mig 20 minuter senare blir det te med smörgås.

När ja packar ner mina skolböcker i min ryggsäck håller min andra kisse på att följa med ner i väskan.

Klockan sju går jag till bussterminalen det är grått och murrigt, det små duggar.

Nåja lite vått i ansiktet piggnar man till av.

Matte, engelska och religion jätte intressant.

Dagen går fort snart är skoldagen slut och jag går ner till Punkten och sätter mig och iakttar allt folk som strömmar förbi.

Längtar hem till soffan och katterna.

Det är svart när jag kliver av bussen i Hallsta. Några minuter är jag hemma.

Mot mig strömmar två lurviga vänner.

Lägger in tvätten i skåpet och sliter upp två stora paket från Clase Ohlssons. Kul min stora verktygslåda på hjul samt en cd-hylla hm så många delar det får bli montering till helgen.

Fixar lite mat för mig och mina katter. Äntligen sjunker jag ner i min soffa med en katt på var sida om mig där jag ligger ett svagt kurrande hörs det sprider ett lugn igenom mig. På TV:n är det en rad bra program som uppfångar mitt intresse.

Nu är det dags att sova. – Hej säger Ågren, nu ska det grubblas tankarna flyger snabbt omkring mest kretsar mest hur går det på jobbet?

Både jag och några till ”yrkeshandikappade” tvingas ut och städa när vi knappt orkar städa hemma. Hjärtat uppför sig så konstigt jag kall svettas. Går upp öppnar fönstret. Dricker vatten för fjärde gången.

Glider ner i bäddsoffan hos katten som tittar konstigt på mig.

– Sov nu, säger hans tillitsfulla ögon det ordnar sig sov nu. Katten lägger sig ner.

Jag längtar till min dubbelsäng.

Tankarna fortsätter att snurra nu går dom till något nytt.

Halv tre jag somnar utmatad med armen runt katten jag slappnar av hans dova kurrande.

Hör mig själv snarka till ett par gånger... nu ringer klockan igen det är en ny morgon.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Astrid Lundström med Poeter.se id #29 innehar upphovsrätten